

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

לראות באבי הנחל

לימוד

בחורי ישיבה באו פעם לבקר אותו והוא סיפר להם
בשבת הגאון מווילנא בסיפור הידוע שרמז לאחותו שאין
לו זמן לדבר כי הוא צריך ללמוד אף-על-פי שזה יותר
מעשרים שנה שלא ראה אותה, והיה מובן שרצה לחזק

אותם בשמירת הזמן ובהתמדת הלימוד. (חורף תשנ"ב)
פעם באו כמה מהחברים לר' ישראל ושאל אותם: "האם אתם לפני הלימוד או אחרי הלימוד?" וכשהשיבו: "לפני הלימוד" זרו אותם ללכת ללמוד בהתמדה. למחרת שאל: "איפה אוחזים בעניין הלימוד?" והשיבו: "באמצע הלימוד", והשיב: "נו, צריך לשים כל הכוחות בתורה", והורה להם לחזור לישיבה. גם הזהיר מאוד את החברים כמה פעמים לשמור מאוד על הזמן – על כל רגע, וללמוד הכול, ואמר: "יש זמן להכול", וכמה פעמים שהיו איתו חברים אמר להם לחזור לישיבה ללכת ללמוד.

גם פעם הלכו כמה מהחברים לכותל להפיץ סיפורי מעשיות בבוקר באמצע הסדר, ושאל אותם בתמיהה: "ירדתם מהישיבה?" (לשון ירידה!)

גם באו פעם הראשי-ישיבה והמשגיח של ישיבה שבה למדו כמה מהחברים להתלונן על שהם אמרו בשמו שיותר טוב להפיץ כל היום ולא ללמוד, ותמה ואמר: "אמרתי את זה? אדם בלי תורה?"

לבעל תשובה שרצה להיכנס לכולל לכל היום ר' ישראל אמר שאם לומדים לשם שמים צריכים ללמוד את כל הספרים.

לבעל-תשובה אחד שהתקרב ושאלו מה ללמוד, השיב שיעסוק בליקוטי תפילות וקיצור שולחן ערוך.

אמר לאחד שהרבנים הגדולים לומדים בשולחן ערוך הגדול ואנחנו לומדים ב'קיצור שולחן ערוך'. וכששאל אותו אם לנהוג ספרדי או אשכנזי השיב לו: "רבינו,

רבינו...”

ר' ישראל סיפר פעם שהיה לומד הש"ס בעל-פה בישיבה, וכל פעם שהיה מגיע בפרק "השולח" של מסכת גיטין למילים: "והלכתא כנחמן והלכתא כנחמן והלכתא כנחמני" היה מאוד מתלהב.

פעם בביתר בסעודה שלישית הגיע אליו חסיד צעיר ממשפחה של חסידי סלונים שהתקרב לברסלב ודיבר על משפחתו, ור' ישראל הזכיר לו את השמות של כל בני משפחתו, אפילו מה שהוא שכת. ואחר-כך שאל החסיד את אחד החברים אם ר' ישראל יושן בלילה, וסיפר שבתקופה של סבו, ר' ישראל היה לומד עם סבו כל ליל שישי ש"ס ופוסקים והסבא שלו רצה ללכת לישון ור' ישראל עיכב אותו ולא נתן לו ללכת, רק שילמדו עד הבוקר.

סיפר ר' ישראל: "כשר' ישראל קרדונר היה לומד ליקוטי מוהר"ן הייתי מגלה חידושים והבנות עמוקות ונפלאות אבל עכשיו אני רואה את זה מרחוק". (הלשון אינו מדוייק כי נשכח עם הזמן)

לבחור ישיבה שהיה לו מניעות ממשפחתו שלא רצו שימשיך ללמוד בישיבה, ר' ישראל אמר שלא יציית להוריו ויחזור לישיבה. (תמוז תשנ"ב, ביתר)

שאל פעם ברמז לבחור ישיבה מהי הסיבה שבגללה עזב את הישיבה שבה למד, וכשהשיב שבישיבה הוא לא יכול ללמוד ספרי רבינו, ר' ישראל אמר לו שבסתר אפשר לעשות הרבה. (קיץ תש"נ, הר נוף)

לאחד שרצה לעזוב את הכולל ולעבוד את השם בעצמאות, ר' ישראל שאל: "מדוע? זה מקום טוב!".

לבחור שרצה לעזוב את הישיבה ולעבוד את השם בכותל, ר' ישראל רמז שיישאר בישיבה.

שניים הגיעו פעם לר' ישראל ולאחד רמז שיותר טוב לעבוד השם בחדר מיוחד, ולהשני רמז שבינתיים יישאר בישיבה, וצריכים להתפלל לכוון לרצון השם, וכל אחד יעשה כמו ששמע מרבו, כמובא בספר המידות.

אמר לאחד שהוא עושה אנשים שלא עובדים ולא לומדים בכולל (אלא עובדים את השם באמת ומתפרנסים מביטחון).

אחד שאל את ר' ישראל אם מותר לקבל משכורת מכולל על לימודו כי מובא בהלכה שאסור ללמוד בשכר, ור' ישראל השיב שאם המשכורת שמקבל הוא עבור דברים הכרחיים כמו חלב וכיוצא בזה אין שום בעיה.

ר' ישראל התאכסן פעם אצל אחד שלמד תמורת תשלום קורס של ספרות באיזה ישיבה, ובבוקר הבעל הבית בא לר' ישראל לקחת רשות ממנו ואמר לו שהולך לישיבה (ולא סיפר לו שהולך למטרת לימוד ספרות), ור' ישראל תמה ואמר: "הלוואי, זה התכלית – להיות בישיבה וללמוד ולהתפלל כל היום. (סיון תשנ"ג)

ר' ישראל שאל פעם כמה מהחברים שלמדו בישיבה ידועה בברסלב למה ראש ישיבתם התפטר מתפקידו, ולא השיבו, ואחרי כמה דקות התחיל להוכיח שהוא לא מבין, העיקר הוא לעסוק בהפצת התורה לשם שמים ואין סיבה להתפטר כי לא מקבל משכורתו, (ובאמת הראש

ישיבה עזב תפקידו כי זה כבר כמה חודשים שלא מקבל
משכורתו) ובכך ראו איך הכול גלוי לפניו ואיך צריכים
לעסוק בהפצת התורה במסירות נפש לשם שמים.
אמר שכשיש שאלות בהלכה צריך לשאול לרבנים
הגדולים שקיבלו סמיכה מהרבנים ההכי גדולים.
אמר ר' ישראל: "כל החושך שיש בעולם הוא על-ידי דרך
הישיבות שלא לומדים ספרי רבינו ולא מקיימים אותם,
ועל-ידי-זה אין אמונה ואין יראת-שמים".

המשך בשבוע הבא (ב"נ)

